

ກາຮສອນກາງສານກູ່ທີ່ໄມ້ໃໝ່ເຈົ້າຂອງກາງ
Teaching English For Non-Native Speakers.

ໄພຣຈົນ ບັວສຸພ,
ສັກດີພົງໝໍ ໂສກາຈົບ, ສມຄວນ ຂ່າສະໂປນ
ມາຮວັດວຽກກູ່ມາຮວັດວຽກ ວິຊາພາಠວິສານ

ບທກັດຍ່ອ

ນັກເຮັດວຽກ ນັກສຶກທີ່ໄມ້ໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງກາງສານກູ່ທີ່ໄມ້ຕ້ອງມາຮັດວຽກສານກູ່ເປັນກາງທີ່ມີ
ສອງໃນຮູ້ນະກາງຕ່າງປະເທດ ມັກຈະປະສົບປັບປຸງຫາຕ່າງໆ ນານາ ເພົ່າມາຮັດວຽກສານກູ່ເປັນກາງທີ່ມີ
ຄວາມແຕກຕ່າງຈາກກາງສານກູ່ແມ່ຂອງຕົວອານໄໝວ່າທາງດ້ານຄັ້ງປົງ ໂຄງຮ້າງ ເປັນດັນ ຜູ້ສອນຄືອຄົນທີ່ຕ້ອງແສງໜ້າ
ວິຊາກາຮສອນກາງສານທີ່ມີຢູ່ມາການຍິນຍຸດໃຫ້ເພື່ອໃຫ້ເກີດປະໂຍບົນແກ່ຜູ້ເຮັດວຽກທີ່ສຸດ
ເພື່ອພັດນາກາຮເຮັດວຽກໃຫ້ສາມາດໃໝ່ກາງສານໃນກາຮສຶກທີ່ໄດ້ ເນັ້ນກາຮຮັດວຽກໂດຍວິຊີຮ່ວມໜາດີທີ່ພວກ
ເຂົ້າສົ່ງວ່າງ່າຍສໍາຮັບຕົວຂອງພວກເຂົາເອງ ທຳໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນວ່າກາງທີ່ຈະເຮັດວຽກ ທຳໃຫ້ກາຮຮັດວຽກມີ
ປະສິທິພາບ ທຳໃຫ້ພວກເຂົາສາມາດພັດນາທັກະນະທາງດ້ານກາງທີ່ 4 ດ້ານ ອື່ນ ດ້ານກາຮັດວຽກ ດ້ານກາຮ
ພູດ ດ້ານກາຮອ່ານ ແລະ ດ້ານກາຮເຂົ້າເອົາ

ຄຳສຳຄັນ: ກາຮສອນກາງສານກູ່, ຜູ້ທີ່ໄມ້ໃໝ່ເຈົ້າຂອງກາງ

Abstract

When the students who are not English native speakers have to study English as a foreign language, they have to face the problems because they are not familiar to it. It is very different from their language especially vocabulary and structure. Teachers are those who try to find out teaching methods and apply each method to make the students get more skills and knowledge. They can use the methods to encourage them to intend to study and think that it is very easy and fun for them to study English. They can use the language for communication. The teachers should focus on Natural Method of teaching English. The students feel that It is easy for them and they want to study it. The learning and teaching will be effective. This makes them develop themselves in four skills; listening, speaking, reading and writing.

Keywords: Teaching English, Non-Native Speakers.

ບທນໍາ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเป็นเรื่องที่คุนกล่าวถึงกันมากที่สุด ส่วนมากจะกล่าวถึงจุดด้อยและปัญหา และคุณอย่างนิรระบบที่คุกคามด้านภาษาอังกฤษของประเทศไทยว่าสูงประเทศไทยนี้ไม่ได้โดยภาพรวมแล้วในสังคมไทยเราสำหรับนักเรียนนักศึกษาแล้วถือว่าเป็นปัญหาใหญ่โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศ จากที่เคยคุยสนุกสนานกับเพื่อนที่เลียน การศึกษาภาษาอังกฤษในประเทศไทยเราส่วนมากแล้วนักเรียนนักศึกษาไม่ได้เรียนเพื่อต้องการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน (เพราะว่าในชีวิตประจำวันพากษาแทบจะไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเลยแม้แต่น้อย) แต่พากษาเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสอบ การเรียนการสอนในโรงเรียน แม้แต่เมืองไทยลักษณะส่วนมากแล้วจะใช้ภาษาไทยในเป็นสื่อกลางในการเรียนการสอน เรียนรู้แต่อยู่ในห้องเรียนสี่เหลี่ยมไม่ได้นำออกไปใช้ข้างนอกห้องเรียนเลย หรือนำออกไปใช้ก็ใช้เป็นคำๆ ไปคือ การใช้เรียกชื่อของสถานที่ เช่น Lotus Express, Big C, Central Plaza, Facebook, line, message, เป็นต้น พากษาไม่ได้นำไปใช้ในรูปแบบของประโยชน์ที่ใช้ในการสื่อสาร อาจจะเป็นเพราะว่าสังคมไทยเรายังไม่เหมาะสมกับการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร สามารถเปรียบเทียบกับต่างประเทศที่พากษาใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกัน จะเห็นว่าประเทศไทยกับประเทศต่างๆ เหล่านี้แตกต่างกันมากเลยที่เดียว ประเทศไทยล้วนใช้ภาษาในการสื่อสาร แต่ประเทศไทยเราใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย เมื่อเจอชาวต่างชาติที่พูดภาษาอังกฤษ เข้ามาทักทายเป็นภาษาอังกฤษมักจะประหม่า ตกใจ จนลืมสิ่งที่ได้เรียนมาแต่ในชั้นเรียน จึงทำให้สันหนากับชาวต่างชาติไม่รู้เรื่อง ต้องหันมองหาสาเหตุที่ทำให้นักเรียน นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จากการที่ได้ทำการสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียน นักศึกษาชาวไทยมาหลายปี ขอสรุปปัญหาหรือสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาไทยไม่เก่งภาษาอังกฤษ ได้ดังต่อไปนี้

1. การเรียนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ

นักเรียน นักศึกษาในประเทศไทยส่วนมากเรียนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ เพราะว่าพากษาเรียนภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาที่โรงเรียน เมื่อกลับถึงบ้านมีโอกาสสนับสนุนมากที่จะได้ใช้ เพราะว่าสังคมไทยนั้นคนที่สามารถพูดอังกฤษได้น้อยเหลือเกิน หรือ บางที่พากษาพูดได้แต่ไม่ออกจะพูด จะพูดกับชาวต่างชาติเท่านั้น พูดกับคนไทยด้วยกันเขินอาย หรือแม้แต่นักศึกษาส่วนใหญ่หลังจบการศึกษาไปแล้ว มีโอกาสสนับสนุนที่จะเจอชาวต่างชาติที่สามารถได้จะพูดคุยภาษาอังกฤษด้วยได้ ในบางครั้งเมื่อพูดชาวต่างชาติ ไม่รู้จะพูดอย่างไร ฟังไม่รู้เรื่อง เช่นเดียวกันกับภาษาต่างประเทศไม่ว่าภาษาไหนก็ตาม เมื่อไม่ได้พูดบ่อยๆ รวมกันจะลืม นี้อาจจะเป็นสาเหตุอีกอย่างที่ทำให้นักศึกษาไทยไม่เก่งภาษาอังกฤษ

2. การเรียนภาษาฝีนธรรมชาติ

จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเรานั้นเน้นหนักเฉพาะไวยากรณ์ ซึ่งถือว่าผิดธรรมชาติของการเรียนภาษา เพราะการเรียนภาษาที่นั้นต้องเริ่มต้นจากการฟังแล้วพยายามพูดออกมาก จะสังเกตจากการที่เด็กเรียนภาษา เด็กจะเริ่มจากการฟังเสียงก่อน เสียงถือว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนภาษา เด็กจะเริ่มส่งเสียงออกมากโดยบางครั้งก็มีความหมาย บางครั้งก็ไม่มีความหมาย แต่หลังจากที่เด็กเริ่มได้ฟังคนรอบข้างบ่อยๆ เด็กสามารถที่จะเปลี่ยนเสียงตามเสียงที่เขาได้ยิน นี่คือกระบวนการเรียนภาษาที่เกิดจากการฟังและจากนั้นเลียนแบบ สามารถสร้างประโยชน์ได้ด้วยตนเอง การพัฒนาการทางด้านภาษาจะพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะเด็กผ่านกระบวนการเรียนภาษาที่เป็นธรรมชาติโดยไม่ผ่าน

3. ควรจัดความคิดที่ว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ยก

นักเรียน นักศึกษาหลายคนต่างก็คิดว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากเกินไปสำหรับพวกรเขา ที่จะเรียน และไม่มีความจำเป็นที่จะเรียน และไม่ใช้ภาษาพ่อภาษาแม่ของพวกรเขา สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ครุผู้สอนหรือพ่อแม่ของนักเรียนนักศึกษาต้องขัดออกไปจากพวกรเขา เพราะว่าความคิดที่ผิดๆ เหล่านี้เหละเป็นตัวขัดขวางไม่ให้นักศึกษามีแรงจูงใจหรือความกระตือรือร้นที่จะเรียนภาษาอังกฤษ ครูหรือพ่อแม่ต้องดูใจคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนนักศึกษาควรสร้างแรงจูงใจ ด้วยการกระตุ้นให้พวกรเขาระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ และพยายามส่งเสริมให้พวกรเขารักที่จะเรียนภาษาอังกฤษ อย่างพูดให้กำลังใจ

4. ครรภ�性อังกฤษต้องมีความพร้อมที่จะสอน และ พัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลา

สิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญมากเลยที่เดียว เพราะอาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่นักเรียน นักศึกษาเบื่อภาษาอังกฤษ เพราะความไม่ช่ำชองทางด้านการสอนภาษาอังกฤษของครู ฉะนั้นจึงมีคำกล่าวที่ว่า ครูทุกคนที่จะบรรดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ใช่ว่าจะสามารถสอนภาษาอังกฤษได้ ครูต้องได้รับการอบรมถึงวิธีการสอนภาษา และครูสอนภาษาต้องกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา รับรู้สิ่งใหม่ๆ ทันโลกทันเหตุการณ์อยู่เสมอ เข้าอบรมเกี่ยวกับด้านการสอน แนวทางการสอน กิจกรรมในการสอนภาษาอยู่ตลอดเวลา ควรจะผลิตสื่อการสอนให้สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านคือทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และ ทักษะการเขียน โดยอาศัยเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ช่วยในการสร้างเครื่องมือให้ทันสมัย เป็นที่ต้อง达ต้องใจ หรือ กระตุ้นให้เด็กนักเรียนนักศึกษาสนใจที่จะเรียนภาษา

5. การเรียนภาษาอังกฤษไม่ควรมุ่งเน้นเพื่อการสอบมากจนเกินไป

การเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยส่วนมากแล้วเรียนเพื่อให้สอบผ่าน น้อยนักที่จะเห็นเรียนเพื่อใช้ในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ นักเรียน นักศึกษา เรียนภาษาอังกฤษ เพราะต้องการให้สอบผ่าน ได้เกรดดีๆ ดังนั้นพวกรากลังก์ไม่สนใจภาษาอังกฤษในความหมาย ภาษาอังกฤษใช้เพื่อการสื่อสาร ถ้าจะให้เก่งภาษาอังกฤษก็ต้องพยายามจะจำคำศัพท์ และประโยชน์ที่เขาใช้พูดสื่อสารกัน แล้วนำมาฝึกปฏิบัติในชีวิตจริง ทุกวันนี้โลกพัฒนาไปมากแล้ว ไม่จำเป็นที่จะต้องรอให้ชาวต่างชาติมาเยี่ยมเราที่บ้าน เราสามารถที่จะแสวงหาความรู้ที่เกิดจากการได้ฝึกภาษาในการสื่อสาร โดยการใช้ Facebook, E-mail, Twitter, Line, Messenger, เป็นต้น สื่อเหล่านี้สามารถแสวงหาได้ง่าย และ มีหลากหลายสามารถฝึกได้ทุกเวลาตามที่พວกรต้องการ โปรดนึกอยู่ในใจเสมอว่า ภาษาอังกฤษไม่ใช้ความรู้ แต่เป็นทักษะ เราต้องหมั่นฝึกจึงจะมีความชำนาญ

6. กิจกรรมสิ่งเสริม พัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษมีน้อย และคนเข้าร่วมมาก

ตามที่สังเกตกิจกรรมสิ่งเสริมด้านภาษาอังกฤษจะมีน้อยมาก หรือ ถ้ามีกิจกรรมสิ่งเสริมพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ เช่น กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ English Camp นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเหล่านี้จะมีจำนวนมากเกินไป ทักษะด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษาแทบจะไม่ได้รับการพัฒนาเลย การจัดค่ายภาษาอังกฤษนั้นควรจะจัดขึ้นทุกเดือน และแต่ละค่ายควรจะจำกัดจำนวนคนที่เข้าร่วม ส่วนระยะเวลาที่จัดนั้นควรจะเหมาะสม ไม่สั้นและไม่ยาวจนเกินไป เน้นหนักให้ นักเรียนนักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสนทนาระหว่างอยู่ค่าย กระตุนหรือโน้มน้าวให้ นักเรียน นักศึกษามีแรงจูงใจที่จะฝึกพูดเฉพาะภาษาอังกฤษ เมื่อพวกรอใช้ภาษาอังกฤษระหว่างเพื่อนครู อาจารย์คอยแนะนำ

7. การเรียนรู้แบบข้ามคันเดียว

นักเรียน นักศึกษาเรียนเพื่อจะสอบแข่งขันให้ได้คะแนนดี พวกราบริการนี้จะขยันอ่านหนังสือ ไม่สนใจเพื่อนๆ ที่อยู่ข้าง ไม่เข้าสังคม ก้มหน้าก้มตาอ่านหนังสือเพื่อสอบอย่างเดียว เวลาเพื่อนมีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนมา เข้ามามา ตัวเองพยายามบ่ายเบียงที่จะช่วยอธิบายให้เพื่อนฟัง นักเรียน นักศึกษา平均จะอยู่ยกในสังคม เราเรียกว่า เก่งแต่เออตัวไม่รอด ทำให้เก่งเฉพาะใน ตำรา แต่มีทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารน้อย การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนหมายความว่ารับวิชาภาษาอังกฤษ เพราะนักเรียน นักศึกษาจะได้มีโอกาสฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน ลิ่งนี้เป็นสิ่งที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะว่าการเรียนภาษาทั้ง 4 ด้าน นักเรียน นักศึกษาต้องมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ เพื่อฝึกใช้ภาษา และปรึกษาหารือเรื่องเกี่ยวกับภาษาที่มีปัญหา เกิดข้อสงสัยสามารถถามเพื่อนๆ ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน ถ้าทำได้อย่างนี้แล้วทักษะด้านภาษาอังกฤษจะพัฒนาขึ้นมาก

8. ครูมีบทบาทมากเกินไปในชั้นเรียน

นักเรียน นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนมักจะไม่ได้ฝึกฝนทนา เพราะอาจจะมาจากการท่องเที่ยว เช่น นักเรียนมากกินไปในแต่ละชั้น ครุគบคุมการพูดคนเดียว เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว นักเรียน นักศึกษาจะไม่เก่งภาษาอังกฤษ เพราะว่าขาดโอกาสการแสดงออกทางการพูด หรือขาดโอกาสที่จะได้รับการฝึกจากทางโรงเรียน มาเรียนแค่ค่านั่งฟังครุพูดให้ฟัง ไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็น หรือฝึกการใช้ภาษาเลย ครุครุจะลดบทบาทของตัวเองลง และให้โอกาสนักเรียน นักศึกษามากขึ้น ค่อยแนะนำ หรือชี้แนะเมื่อพากษาพูดผิด การชี้แนะนำ้น้อยพยายามให้นักเรียน ไม่ใช่ดูถ่ำพากษา และข้อสอบวิชาสนทนาภาษาอังกฤษไม่ควรให้นักเรียน นักศึกษาท่องจำมาสอบ แล้วมาเขียนลงในกระดาษ คำตอบ ควรจะให้พากษาได้สนทนาจริงๆ

9. การใช้ภาษาอังกฤษไม่มีโครงสร้าง

นักเรียน นักศึกษาเวลาพูดหรือเขียนประยุคภาษาอังกฤษมักจะติดภาษาไทย เพราะเวลาพูดประยุคหนึ่ง พวาก็จะไม่คำนึงถึงการเรียงประยุคภาษาอังกฤษว่าแตกต่างจากภาษาไทยมาก โดยเฉพาะการใช้คำนามกับคำคุณศัพท์ หรือแม้แต่การใช้สรรพนาม เพราะว่าสรรพนามในภาษาอังกฤษนั้นแบ่งแยกออกเป็นรูปประยุคและกรรรม แต่ภาษาไทยสามารถใช้ตัวเดียวกันได้ เช่น

ເຂົ້າຂອບຜູ້ໜູງສາຍມາກໆ	He likes girl beautiful very much.
ເຂົ້າຮັກເພື່ອນຂອງເຂາ	He loves friend his.
ເຂາເຫັນຫລວ່ອນ	He saw she.
ຈັນຮັກເຂາ ເຂົ້າຮັກຈັນ	I love he. He loves I.

จากประโยชน์ข้างบนนี้จะพบว่า นักศึกษาหลายคนสับสนกับการใช้ เพราะพวกเข้าไปยึดติดกับภาษาไทยมากเกินไป การเรียนส่วนประกอบของประโยชน์เป็นสิ่งที่จำเป็นมากสำหรับพวกเข้า เพราะจะทำให้พวกเขารู้ความสามารถทางส่วนประกอบแต่ละส่วนได้อย่างถูกต้อง ส่วนประกอบประโยชน์คือ 1. คำนาม 2. คำสรรพนาม 3. คำกริยา 4. คำคุณศัพท์ 5. คำวิเศษณ์ 6. คำบุพบท และ 7. คำสัน്ധาน คำเหล่านี้เป็นคำที่สำคัญในการประกอบเป็นประโยชน์

10. นักศึกษาไม่ค่อยอยากรู้จะเปิด Dictionary

การเปิด Dictionary เป็นสิ่งหนึ่งที่นักเรียนนักศึกษา ไม่ค่อยชอบ เพราะการเปิดหากำศัพท์แต่ละตัวจะใช้เวลานานและสร้างความยุ่งยากต่ำพากษา เมื่อพากษาไม่เปิด Dictionary เพื่อแสวงหาคำศัพท์ใหม่ๆ โครงสร้างใหม่ๆ วิธีการใช้คำแต่ละคำในประโยค หรือบางครั้งพากษาเปิด Dictionary ทาง Google แต่พากษาดูความหมายเฉยๆ ไม่ดูวิธีการใช้ของศัพท์แต่ละตัวมีการใช้ในความหมายใดบ้าง พากษาจะยึดตามใจความภาษาไทยแล้วแปลเป็นภาษาอังกฤษซึ่งการทำอย่าง

ນີ້ກຳໃຫ້ບາງຄັ້ງສື່ຄວາມໝາຍຜິດໆ ແລະນັກເຮືອນນັກສຶກຂາຈະຈຳຈຳໄປໆເລາສານທາ ອີເຈີຍນປຣໂຍກ ເຊັ່ນ ເມື່ອນັກເຮືອນເປີດຫາຄວາມໝາຍຂອງຄຳແລ່ນີ້ໄດ້ມີຄູກເຮືອໃໝ່ໃນປຣໂຍກ ຈະກຳໃຫ້ນັກເຮືອນ ນັກສຶກຂາໃໝ່ປຣໂຍກນີ້ຜິດໄປເລັກີ້ໄດ້ ເຊັ່ນ have to, has to, must, should ລັງຈາກເປີດຄູກຄວາມໝາຍໂດຍໄມ້ ດູກເຮືອໃໝ່ໃນປຣໂຍກຈະໄດ້ຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້ດີວ່າ

have to	ແປລວ່າ ຕ້ອງ
has to	ແປລວ່າ ຕ້ອງ
must	ແປລວ່າ ຕ້ອງ
should	ແປລວ່າ ຄວາມຈະ

ນັກເຮືອນນຳຄຳຂ້າງບນໄປແຕ່ເປັນປຣໂຍກ ໂດຍທີ່ນັກເຮືອນໄມ້ໄດ້ດູວິກີການໃໝ່ຄຳແລ່ນີ້ໃນປຣໂຍກຕ້ວຍຢ່າງເລຍ ອາຈະໃຫ້ຜິດໄດ້ດັ່ງຕ້ວຍຢ່າງຂ້າງລ່າງນີ້ ເຊັ່ນ

ປຣໂຍກຕົ້ນແບບ

They **have to** work hard every day.

(ພວກເຂາຕ້ອງທຳການໜັກທຸກໆ ວັນ)

He **has to** meet help me because he is my friend.

(ເຂາຕ້ອງຊ່າຍຈັນເພົ່າວ່າເຂາຄື່ອເພື່ອຂອງຈັນ)

ປຣໂຍກເລື່ອນແບບ

He **must to** go with her mother.

(ເຂາຕ້ອງໄປກັບແມ່ຂອງເຂາ)

She **should to** get up early if she wants to meet him.

(ຫລ່ອນຄວາມຕື່ນອນແຕ່ເຂົ້າຄ້າຫລ່ອນຕ້ອງການພບເຂາ)

ນັກເຮືອນ ນັກສຶກຂາຕ້ອງເປີດຄູໂຮືກສຶກປຣໂຍກຕ້ວຍຢ່າງການໃໝ່ຂອງຄຳແຕ່ລະຄຳ ວ່າຄຳກິຽມ ແຕ່ລະຄຳມີການໃໝ່ຢ່າງໄຣ ເພື່ອປ້ອງການຜິດພລາດເໜີ່ອນການໃໝ່ກິຽມ must, should ຂ້າງບນນີ້ ເພົ່າ ຄ້າເຮາໜ້າຂອງໃນການໃໝ່ຕັພທີ່ແຕ່ລະຕ້ວໃນແຕ່ລະປຣໂຍກແລ້ວຈະກຳໃຫ້ຢ່າຍໃນການເຮືອນໜັງສື່ອ ເພົ່າວ່າ ຄຳຕັພທີ່ເດີຍວ່າຈະມີໜ່າຍຄວາມໝາຍດ້ວຍກັນ ກຽມາດູຄວາມໝາຍຂອງກິຽມ read ກິຽມຕ້າວນີ້ຄ້າເປີດ Dictionary ດູຈະຮູ້ຄວາມໝາຍທັນທີວ່າ ອ່ານ ແຕ່ຄວາມໝາຍອີກຄວາມໝາຍໜີ້ໄມ້ໄດ້ແປລວ່າ ເຮືອນ ເຊັ່ນ

I **read** books every day.

(ຈັນອ່ານໜັງສື່ອທຸກໆ ວັນ)

She **reads** at MBU,ISC.

(ເຂາເຮືອນອູ່ທີ່ມກວາງຢ່າງວິທາຍາລ້ຽມມາກຸງຮາວກວາງວິທາຍາລ້ຽມ ວິທາຍາເຫດວິສານ)

ວິຊີການສອນການພາສາອັງກຸນຄຸກຄິດຄັ້ນຂຶ້ນມາເພື່ອໃໝ່ໃນການສອນການພາສາອັງກຸນແກ່ຄົນທີ່ໄມ້ເຈົ້າຂອງພາສາ (Non Native Speakers) ການເຮືອນການສອນພາສາຕາມໂຮງເຮືອນຕ່າງໆ ທົ່ວໂລກມີກົງວິຊີ ແລະ

วิธีไหนที่ได้รับความนิยมมากที่สุด การเรียนการสอนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศมีหลายวิธี ด้วยกัน ซึ่งขอกล่าวถึงวิธีการสอนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันว่าวิธีการสอนภาษาอังกฤษมีอยู่กี่วิธี เพื่อใช้เป็นแนวทางการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ โดยมีรายละเอียดร้าวๆ ดังต่อไปนี้

1. วิธีการสอนไวยากรณ์และการแปล (Grammar Translation Method)

การสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีนี้ครูจะเป็นผู้เน้นให้นักเรียนจดจำกฎไวยากรณ์แล้ว แปลให้นักเรียนฟัง หรือให้นักเรียนแปลตามกฎที่ได้เรียนไปแล้ว เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านออก เขียนได้ ไม่เน้นการพูดและการฟัง แนวการสอนประเภทนี้จะเน้นความถูกต้องของการเขียนตามกฎ ไวยากรณ์ โดยมีแนวความคิดที่ว่า ถ้านักเรียนรู้ไวยากรณ์ดี อะไรก็ดีไปหมด เช่น นักเรียนสามารถ เขียนประโยคได้ถูกต้องตามกฎไวยากรณ์ และสามารถแปลประโยคภาษาอังกฤษได้ แสดงว่า นักเรียน คนนั้นก็สามารถพูดได้ด้วย การรู้กฎไวยากรณ์ต้องมาก่อนการพูด ประยงค์ กลั่นถ่อม (2556:3) กล่าว สรุปวิธีการสอนแบบไวยากรณ์และการแปลว่า ผู้สอนบอกอธิบายกฎเกณฑ์ ข้อยกเว้นต่างๆ การสอน คำศัพท์จะสอนครั้งละหลายคำโดยบอกคำแปลเป็นภาษาไทย บางครั้งเขียนคำอ่านกำกับไว้ด้วย เน้น ทักษะการอ่านและการเขียน วัดผลด้านความรู้ความจำ คำศัพท์ กฎเกณฑ์และความสามารถในการ แปล ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุด นักเรียนจะเป็นผู้ฟังและจดสิ่งที่ครูบอกและสอนลงในสมุดนักเรียน ต้องท่องจำคำศัพท์ กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ต่างๆ ทำแบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับไวยากรณ์ที่ได้เรียนไปแล้ว นักเรียนไม่ได้ฝึกจำคำศัพท์มาใช้ในการเขียนประโยค

2. วิธีสอนแบบตรง (Direct Method)

การสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบตรงเป็นการสอนที่เน้นการสอนภาษาอังกฤษผ่านบทสนทนาและการอภิปราย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาโดยตรงโดยไม่เน้นการสอนไวยากรณ์ ไวยากรณ์จะอยู่ในบทสนทนา เมื่อนักเรียนได้สนทนาจะทำให้นักเรียนเกิดความคุยชินและสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว เพราะขณะที่ทำการเรียนการสอนนั้น ครูผู้สอนไม่ได้ใช้ภาษาของผู้เรียน แต่จะใช้ภาษาอังกฤษ (Stern 1983: 456) กล่าวว่าวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบตรงนี้คือการที่ครูผู้สอนหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาของนักเรียนในการสอนและการสื่อสาร แต่จะใช้ภาษาต่างประเทศที่นักเรียนกำลังเรียนอยู่นั้นเป็นสื่อกลางในการเรียนการสอน การสอนด้วยวิธีนี้นับได้ว่าดี แต่บางครั้งก็มีข้อเสียคือนักเรียนอาจจะจำสับสนกับสิ่งที่นักเรียนเองไม่คุ้นเคย อาจจะตีความไปต่างๆ นานา ตามความเข้าใจของตัวเอง

3. วิธีการสอนแบบฟัง-พูด (Audio-Lingual Method)

วิธีการสอนแบบฟัง-พูดนี้สร้างขึ้นมาเพื่อการพูดภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะ เพราะเป็นวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่ถูกวิวัฒนาเพื่อปรับตัวต่อการเรียนภาษา วิธีการสอนแบบฟัง-พูด

เป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษตามหลักการทางภาษาศาสตร์คือเน้นการฟังและพูด การเรียนการสอน เป็นไปตามหลักธรรมชาติ คือการเรียนภาษาต้องเริ่มที่การฟังก่อนการพูด การอ่านและการเขียนจึง ค่อยตามมา (Stern 1983, 463) กล่าวว่าการเรียนภาษาต้องเน้นบทสนทนา โดยการท่องบทสนทนา ให้ชัดเจน มีการจำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับการสนทนา มีการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา และมีการใช้หลัก ภาษาศาสตร์ และหลักจิตวิทยา มาเป็นพื้นฐานสำหรับวิธีการสอน

4. วิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนแบบความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Code Learning Theory)

วิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนแบบความรู้ความเข้าใจเป็นการสอนเน้นให้นักเรียน มีความรู้ความเข้าใจ รู้จักการใช้ความคิด และการใช้สติปัญญา การแสดงออกของผู้เรียนมาจากความ เข้าใจกูเกนท์ ใช้ภาษาของผู้เรียนในการช่วยอธิบาย รูปแบบทางภาษาจะเน้นไปที่ทักษะทั้ง 4 ด้าน ไปพร้อมกัน คือทักษะการพูด ทักษะการฟัง ทักษะการเขียน และทักษะการอ่าน ไม่นเน้นไปที่ทักษะ ใดทักษะหนึ่งเพียงอย่างเดียว (สุมิตรา อังวัฒนกุล 2540: 65) กล่าวว่าวิธีการสอนแบบฟัง-พูดได้รับ ความนิยมอย่างแพร่หลาย ผู้สอนภาษาต่างประเทศต่างได้รับการซักชวนให้ใช้วิธีการสอนแบบฟัง-พูด ซึ่งดำเนินการเรียนการสอนตามหลักภาษาศาสตร์ และจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยม แต่เมื่อนำไป ปฏิบัติในห้องเรียน ปรากฏผลว่าไม่ได้ไปกว่าวิธีการสอนที่ใช้มาแต่เดิม ดังนั้นจึงหันมาสนใจวิธีการสอน ตามทฤษฎีการเรียนแบบความรู้ความเข้าใจ

5. การสอนภาษาแบบเงียบ (Silence Way)

การสอนประเภทนี้เกิดขึ้นมาตั้งแต่แรกนับถ้วน ความคิดที่ว่าการเรียนภาษาต่างประเทศ เกิดจากการเข้าใจกูเกนท์ของภาษาที่เรียน การเรียนการสอนแบบเงียบ ทางครูผู้สอนจะเงียบ เพราะ ต้องการให้ผู้เรียนพยายามทำความเข้าใจด้วยตัวเอง ผู้สอนจะแสดงท่าทางต่างๆ เพื่อใบความหมาย หรือการใช้เครื่องมือในการสื่อความหมาย ครูจะไม่บอกตรงๆ โดยการใช้ภาษาทั้งภาษาของผู้เรียน หรือด้วยภาษาที่กำลังเรียน ครูผู้สอนจะไม่กดดันนักเรียน เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถของตนเอง จนเข้าใจ และให้นักเรียนแสดงออก การที่ทำให้นักเรียนกิดความมั่นใจ เวลานักเรียนนำไปใช้จะทำให้ ผู้เรียนดีใจ โครงการ และคำศัพท์ได้ดี มีการพัฒนาการใช้ภาษาอย่างรวดเร็ว เพราะว่าความรู้ เกิดมาจากการที่พูดเข้าคิดพินิจพิเคราะห์ จนกลายเป็นความรู้ที่นักเรียนได้รับ (Richards and Rodgers 1995:99) กล่าวว่าสมมติฐานที่เป็นพื้นฐานของกัทเทคโน (Gattengo) ผู้คิดริเริ่มวิธีการสอน แบบเงียบ คือ 1) การเรียนเป็นสิ่งง่ายๆ ถ้าผู้เรียนได้มีการค้นคว้าหรือคิดสร้างสรรค์มากกว่าจดจำและ ทำอะไรที่ต้องทำซ้ำๆ ซากๆ 2) การเรียนเป็นสิ่งง่ายๆ ถ้าสามารถเห็นหรือใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการ เรียน และ 3) การเรียนเป็นสิ่งง่ายๆ ถ้าเป็นการเรียนเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับวัตถุอุปกรณ์

ที่เรียน

6. วิธีการสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning)

วิธีการสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์นี้ได้รับการพัฒนามาจาก查ร์ลส์ เอ เคอร์รัน (Charles A. Curran) เขาพัฒนาวิธีนี้จากประสบการณ์ที่เขาได้ทำการสอนผู้ใหญ่ที่มาเรียนภาษา พวก คนเหล่านี้มาเรียนภาษาเกิดความกลัวว่าพวกเขาจะแสดงอะไรไว้ ออกไป และถูกรบกวนจากการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ ครูที่ทำการสอนนั้นไม่จำเป็นจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกทางด้านจิตวิทยา มากอย่างดี แต่เป็นแค่ครูที่เข้าใจปัญหาการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่พวกเขากำลังประเพณีอยู่ เมื่อครูที่เข้าใจปัญหาการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างนี้แล้ว จะรู้จักผู้เรียน และเข้าใจสิ่งที่พวกเขากำลังเผชิญอยู่อย่างเจ้มแจ้ง ให้คำปรึกษาโดยเปลี่ยนความรู้สึกที่ไม่ดีให้เป็นพลังเสริมสร้างในการเรียนยันยิ่ง ให้กลับมาเรียนอีกครั้ง ไม่ใช่แค่การสอนภาษา แต่เป็นการสื่อสาร การสนับสนุน และการให้กำลังใจ ที่สำคัญที่สุดคือ การรับฟังและเข้าใจความต้องการของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม ครูจะต้องมีความอดทน ใจเย็น และมีความเข้าใจในวัฒนธรรมของผู้เรียน ไม่ควรตัดสินใจโดยขาดความเข้าใจ แต่ควรลองฟังและคุยกับผู้เรียนก่อน แล้วคิดว่าจะสามารถช่วยให้เขาได้มากแค่ไหน ไม่ใช่แค่การสอนภาษา แต่เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและผู้เรียน

7. วิธีการสอนแบบขักชวน Suggestopedia Method

วิธีการสอนภาษาแบบซักชวนนี้ได้รับการพัฒนามาจากนักจิตวิทยาชาวบัลกาเรีย ชื่อ โล贊โนฟ (Lozanov) เขายังมีความคิดที่ว่ามนุษย์สามารถเรียนภาษาได้ดีกว่าสัตว์ การเรียนภาษาไม่ใช่ประสบความสำเร็จก็ เพราะว่ามนุษย์กลัวความล้มเหลว หรือความผิดพลาด เมื่อเกิดความกลัวสมอง ก็ไม่พัฒนาด้านการเรียน การเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีนี้ต้อง การเรียนการสอนแบบซักถามนักเรียน ไม่ได้เรียนแค่ในห้องเรียนนั้น แต่ยังสอนใจสั่งรอบๆ ตัวของผู้เรียนอีกด้วย วิธีการสอนประเภทนี้จะเน้น การฟัง ฟังเพลงเบาๆ เพื่อให้นักเรียนผ่อนคลายไม่กดดันจนเกินไป ภาษาที่ใช้เป็นภาษาของผู้เรียน การทำกิจกรรมทุกประเภทต้องเน้นให้เรียนคิดเป็น ไม่มีการบังคับการทำงานเป็นกลุ่ม ไม่เน้นให้นักศึกษาทำงานเดี่ยว นักศึกษาทำงานเป็นกลุ่มเพื่อให้พวกเขามีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กิจกรรมเหล่านี้สามารถสร้างความมั่นใจให้เกิดแก่นักศึกษา

8. วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response)

Method)

วิธีการสอนภาษาแบบการตอบสนองด้วยท่าทางนี้เป็นแนวความคิดของศาสตราจารย์ด้านจิตวิทยาชาวอเมริกัน ชื่อว่า อัชเชอร์ (Asher) โดยเขาได้แนะนำความคิดทางการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางจากการสังเกตการเรียนภาษาของเด็กเล็กๆ เด็กเรียนภาษาโดยเริ่มจากการฟัง

ก่อนค่อยพูด เด็กจะพูดเองเมื่อเข้าพร้อม การฟังต้องมาก่อนทักษะอื่นๆ เป็นวิธีการสอนที่เน้นความเข้าใจเป็นหลัก โดยจะเน้นทักษะการฟัง การฟังควรจะฟังไปเรื่อยๆ จนรู้สึกที่มากพอสมควร จึงพร้อมที่จะพูด นักเรียนจะต้องเรียนรู้จากการสังเกตและการกระทำของผู้อื่นและการฝึกปฏิบัติด้วยตัวเอง เมื่อนักเรียนพูดผิด ผู้สอนค่อยๆ แก้ จะไม่แก้ด้วยวิธีที่ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าตัวเองทำผิดร้ายแรง แต่จะแก้ด้วยวิธีที่นุ่มนวล โดยค่อยๆ บอก หรือพูดช้าๆ คำที่เข้าพูดผิด

9. วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

วิธีการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้ก็มาจากแนวความคิดที่ว่าภาษาไม่ใช่แค่ระบบของเสียง คำศัพท์และโครงสร้าง แต่ภาษาที่เป็นระบบที่คนใช้ในการสื่อสาร (Richards and Rodgers, 1995: 71) กล่าวว่าวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเริ่มต้นที่ว่าทฤษฎีภาษาคือการสื่อสาร จุดสูงสุดในการสอนภาษาตามแนวทางของ Hymes (1972) คือความเข้าใจภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูผู้สอนตามวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารต้องบอกนักเรียนถึงจุดประสงค์ของการเรียนภาษา และสร้างกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้และการแสดงออกของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสาร

จากที่กล่าวมาข้างบนนี้เราสามารถเห็นได้ว่าวิธีการสอนภาษาอังกฤษแต่ละวิธีแตกต่างกันอย่างไร วิธีบางวิธีอาจจะด้อยทางด้านการฟัง วิธีบางวิธีอาจจะเด่นทางด้านการพูด เป็นต้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่เด็กจนถึงปัจจุบันได้ถูกปรับปรุงและค้นคิดมาโดยตลอดอย่างไม่หยุดนิ่ง เพราะว่าวิธีหนึ่งอาจจะใช้ได้ผลกับนักเรียนบางกลุ่ม ไม่ทั้งหมดทุกกลุ่ม บางวิธีอาจจะไม่เหมาะสมกับกลุ่มนี้ แต่อาจจะเหมาะสมกับกลุ่มนั้น อะไรทำนองนี้ ประยงค์ กลั่นทุทธิ (2556:1) ได้กล่าวเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาอังกฤษในแต่ละวิธีว่าวิธีการสอนภาษาอังกฤษได้มีวัฒนาการและมีแนวคิดทฤษฎีการสอนภาษาอย่างหลากหลายวิธี แม้มีทฤษฎีใหม่ๆ ที่สามารถนำมาพัฒนาเป็นวิธีการสอน (Method) แบบต่างๆ แต่วิธีการสอนเหล่านี้ ยังไม่ได้ให้คำตอบว่าวิธีการสอนภาษาแบบใดเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

สรุป

การสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียน นักศึกษาที่ไม่ใช้เจ้าของภาษาบว่าเป็นงานหนักมาก เพราะมีปัญหาและอุปสรรคจำนวนมากไม่ว่าจะเป็นระบบการศึกษา ครุ อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา หรือคนอื่นๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบการศึกษา ทั้งนี้ยังรวมไปถึงทัศนคติหรือแนวคิดเกี่ยวกับการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ นักเรียน นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษมาหลายปี แต่ความรู้ด้านภาษาอังกฤษกลับด้อยกว่าวิชาอื่นๆ ต้องแสวงหาทางออกในการแก้ปัญหา หนึ่งในวิธีการแก้ปัญหาคือการประยุกต์ใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษ วิธีการสอนภาษาอังกฤษแต่ละวิธีมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับว่าต้องการ

ທີ່ຈະເນັ້ນທັກະນະໃນທາງດ້ານໄໝ່ເໜີ ການປະເມີນກົງລົງການຮຽນແລ້ວນີ້ຕ້ອງຄຳນົງຄືນັກຮຽນ ນັກສຶກສາເປັນ
ໜັກ ເນັ້ນທັກະນະກຳກົງລົງການພິ່ງກ່ອນທັກະນະອື່ນໆ ເມື່ອຄົນພິ່ງຮູ້ເຮືອງກີ່ສາມາດຮັດຈະພູດໄດ້ ເມື່ອພູດໄດ້ກີ່ສາມາດເຂົ້າ
ແລະອ່ານໄດ້ ເມື່ອນຳວິວິການຮຽນມາປະເມີນກົງລົງການໃໝ່ແລ້ວສິ່ງໜີ້ທີ່ຈະຕ້ອງຄຳນົງຄືພິ່ງກ່ອນມອຍ່າທຳໃຫ້ພາກສາ
ອັກກຸບເປັນສິ່ງທີ່ນໍາເປົ່າ ຕ້ອງທຳໃຫ້ນັກຮຽນນັກສຶກສາອາຍາກຈະສຶກສາເຮົາມ້ວຍກົງລົງການອັກກຸບອູ້ຕລອດເວລາ

ປະຈຸບັນກຸຽມ

ປະຍົງຄີ ກລັ້ນຄູທີ່. (2556). ການຮຽນພາກສານອັກກຸບ. ກຽມແຕ່ງ : ສຳນັກພິມພົມສູນຍົດສັງເສົາມວິຊາການ.

ສຸມືຕຣາ ອັນວັນນຸ່ມ. (2540). ວິທີການຮຽນພາກສານອັກກຸບເປັນພາກສານຕ່າງປະເທດ. ກຽມແຕ່ງ : ສຳນັກພິມພົມ
ແທ່ງຈຸພາລັງການມາຮວັດຍາລ້າຍ.

ແສງຮະວີ ດອນແກ້ວບ້ວ. (2558). ພາກສານສົດສັນຍາສຳຫຼັບຄຽດຮອນພາກສານອັກກຸບ. ກຽມແຕ່ງ : ສຳນັກພິມພົມ
ແທ່ງຈຸພາລັງການມາຮວັດຍາລ້າຍ.

Richards, J.C., Rodgers, T.S. (1995). *Approaches and Methods in Teaching: A Description and Analysis*. Cambridge: Cambridge University Press.

Stern, H.H. (1983). *Practical English Usage*. Oxford : Oxford University Press.

Morris, I. (1954). *The Art of Teaching English as a living Language*. London, Macmillan.

Mackey, W.F. (1965). *Language Teaching Analysis*. London : Longman Group Ltd.

Swan, M. (1995). *Practical English Usage*. Oxford : Oxford University Press.

Widdowson, H.G. (1978). *Teaching Language as Communication*. Oxford : Oxford University Press.